GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució 373/2020, de 16 de juliol

Número d'expedient de la reclamació: 262/2020

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Informació reclamada: Diverses dades sobre prestacions per fills dependents a càrrec.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte

Resum: La persona reclamant considera insatisfactòria aquesta resposta perquè sospita que l'administració disposa de més informació a la seva base de dades de la què li ha ofert, que és la informació extreta a 10 de març de 2020. Pretén acreditar-ho aportant alguna resolució en la qual constarien dades anteriors a aquesta data, però els representants de l'Administració li ofereixen explicacions convincents de què l'esmentada informació anterior no prové de la informació que consta a la base de dades de l'Administració, sinó de l'aportació d'informació que les persones interessades haurien realitzat en el marc d'un procediment concret. Aquesta explicació de l'administració resulta plausible i versemblant, i no queda desacreditada per la persona reclamant, de manera que no es pot estimar la insuficiència de la informació proporcionada que al·lega la part reclamant, fonamentada en la seva sospita de que la base de dades tindria una major amplitud temporal, cosa que no ha quedat acreditada de cap manera.

Paraules clau: Generalitat. Afers Socials. Prestacions. Reclamació contra silenci. Estimació extemporània. Mediació.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 10 de juny de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 262/2020, presentada contra la Direcció General de l'Autonomia Personal i la Discapacitat (DGAPD) del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 8 de febrer de 2020 la persona reclamant sol·licita la següent informació al DTASF, en relació amb l'Annex a la Instrucció 3/2017, per a la gestió i aplicació de les disposicions normatives derivades de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, de data 9 d'abril de 2019:

"1r: nombre de persones de tot Catalunya, que actualment afecta l'Annex instrucció 3/2017, per a la gestió i aplicació de les disposicions normatives derivades de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, de data 9 d'abril de 2019 per a l'abonament del complement de necessitat de tercera persona de la prestació per fill a càrrec, pels diferents motius i/o situacions següents:

- de tots els recursos residencials a tot Catalunya, per a persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat d'obrar modificada;

- de tots els centres de dia de teràpia ocupacional de tot Catalunya, per a persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat d'obrar modificada;

- dels perceptors/es de tot Catalunya que percebin la prestació econòmica per cures en l'entorn familiar derivada de la Llei 39/2006.

2n: Quantitats econòmiques que s'han deduït del complement de tercera persona de la prestació per fill a càrrec, desglossades per anys naturals des del 01/01/2010 fins al 31/05/2019 i nombre de persones afectades a tot Catalunya, amb el desglossament també per anys (01/01/2010 fins al 31/05/2019), en les següents situacions:

- centres de dia de teràpia ocupacional de tot Catalunya, per a persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat d'obrar modificada;

- dels perceptors/es de tot Catalunya que percebin la prestació econòmica per cures en l'entorn familiar derivada de la llei 39/2006.

3r: Quantitats econòmiques de totes les persones de Catalunya amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat modificada d'obrar, que han estat beneficiàries d'una prestació no gratuïta (residències – llar, residències, recursos residencials en general), i el complement de tercera persona de la prestació per fill a càrrec, ha estat aportat per finançar el cost del recurs residencial en general, desglossat per anys naturals des del 01/01/2010 fins al 31/05/2019 i nombre de persones afectades a tot Catalunya, desglossant-se també per anys (01/01/2010 fins al 31/05/2019).

4º: A quina finalitat s'han destinat els esmentats imports, que no han percebut les persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat modificada d'obrar afectades i les justificacions corresponents a la finalitat destinada".

3. El 27 de febrer de 2020 el DTASF notifica a la persona reclamant l'ampliació de mig mes del termini màxim per resoldre, d'acord amb el què preveu l'article 33.2 LTAIPBG.

4. La reclamació, presentada el 10 de juny de 2020, indica que l'Administració no ha facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant.

5. El 10 de juny de 2020 el DTASF notifica a la persona reclamant l'estimació parcial de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2. Les respostes ofertes per a cada apartat de la sol·licitud són les següents:

1r. En relació amb el primer apartat de la sol·licitud:

- Persones amb la capacitat d'obrar modificada, amb discapacitat intel·lectual i perceptors del complement de necessitat de tercera persona de la prestació per fill a càrrec que estiguin en centres residencials: Un total de 49 persones (informació extreta a 10 de març de 2020).
- Persones amb la capacitat d'obrar modificada, amb discapacitat intel·lectual complement de necessitat de tercera persona de la prestació per fill a càrrec que estiguin en centres residencials que estiguin en centres de teràpia ocupacional: 25 persones (informació extreta a 10 de març de 2020).
- Persones amb el complement de necessitat de tercera persona de la prestació de fill a càrrec i que rebin la prestació econòmica per cures en l'entorn familiar derivada de la Llei 39/2006: 616 persones i d'aquestes, 80 són persones amb discapacitat intel·lectual i amb la capacitat d'obrar modificada (informació extreta a 10 de març de 2020).

2n. En relació amb el segon punt, que fa referència a les quantitats econòmiques que s'han deduït del complement de tercera persona de la prestació per fill a càrrec, desglossades per anys naturals des del 01/01/2010 fins al 31/05/2019 i nombre de persones afectades a tot Catalunya, se li informa de què no es disposa de la informació desglossada per anys, per la qual cosa s'aporta la informació de què es disposa, per un mes i a data de 10/03/2020:

- En relació amb les quantitats econòmiques de les persones que tenen la prestació del fill a càrrec i que assisteixen al centre de dia, són 25 persones. Se li informa igualment de què les quantitats corresponents a la prestació econòmica per fill a càrrec, així com els complements que poguessin derivar-se'n, no impliquen un pagament dels serveis de teràpia ocupacional, ja que tal com s'indica a la resolució d'ingrés, el cost és zero, sent cada centre el que aplica les tarifes que considera adequades per a la prestació de serveis extres.
- En relació amb les quantitats econòmiques de les persones que tenen la prestació per fill a càrrec i la prestació de cuidador no professional, se li informa de què no es disposa de la informació desglossada per anys, sinó únicament a data de 10 de març de 2020 i en la data que s'ha aprovat la resolució del Programa d'Atenció Individual (PIA): són 2.041 persones. Aquestes quanties han anat variant segons normativa estatal i el

conjunt de l'import mensual que es descompta per aquest concepte a les persones beneficiàries d'aquest complement és de 379.633,32 euros.

3r. En relació amb el tercer apartat de la sol·licitud, que fa referència a les quantitats econòmiques de totes les persones de Catalunya amb discapacitat intel·lectual, amb la capacitat modificada d'obrar, que han estat beneficiaris d'una prestació no gratuïta (Residències – Llar Residències, Recursos Residencials en general), del complement de tercera persona de la prestació per fill a càrrec, i que ha estat aportat per finançar el cost del recurs residencial en general, s'informa de què no es disposa de la informació per anys naturals i s'ofereix la informació datada al mes de maig de 2019: hi havia 49 persones que percebien el complement de tercera persona i la quantia representava un import total de 9.175,86 euros mensuals.

4t. En relació amb el quart punt, s'informa de què, d'acord amb el que disposa l'article 31 de la Llei 39/2006, la percepció d'una de les prestacions econòmiques previstes a la Llei esmentada deduirà de la seva quantia qualsevol altra prestació de naturalesa anàloga i finalitat establerta en els règims públics de protecció social. En particular, es deduiran el complement de gran invalidesa regulat a l'article 139.4 de la Llei General de la Seguretat Social, Text Refós aprovat per Reial Decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, el complement de l'assignació econòmica per fill a càrrec major de 18 anys amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 75%, el de necessitat d'una altra persona de la pensió d'invalidesa no contributiva, i el subsidi d'ajut a tercera persona de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'Integració Social dels Minusvàlids (LISMI). Per tant, l'administració ha aplicat la normativa legal, deduint els complements de tercera persona, sense que això li hagi suposat cap benefici. En tot cas, l'aplicació de la normativa esmentada ha vingut a complementar econòmicament les persones dependents, la percepció del complement de l'assignació econòmica per fill a càrrec, als quals en tenien dret les persones causants.

6. L'11 de juny de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix a què, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Departament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

7. El 13 de juny de 2020 la GAIP rep l'informe del DTASF, que facilita la resposta donada a la sol·licitud d'informació, notificada el mateix dia de la reclamació, i indicada a l'antecedent 5.

8. El 15 de juny de 2020 la GAIP comunica a la persona reclamant la informació facilitada pel DTASF, i li indica que si en el termini de cinc dies no argumenta el contrari, es considerarà satisfeta la sol·licitud.

9. El 16 de juny de 2020, la persona reclamant informa a la GAIP que li ha estat notificada la resolució d'estimació parcial de la seva sol·licitud, i que no es proporciona tota la informació.

10. El 10 de juliol de 2020 se celebra la sessió de mediació entre les parts, tutelada pel vocal de la GAIP amb funcions de mediador, que convida a la persona reclamant a concretar, una vegada rebuda part de la informació, l'objecte de la reclamació. La persona reclamant centra la seva pretensió en els punts 1 i 4 de la seva sol·licitud; en relació amb el punt 1, considera que el Departament disposa de més informació a la seva base de dades de la què li ha ofert, la qual cosa es nega per part dels representants del Departament amb caràcter general, a excepció de casos concrets en els quals les pròpies persones interessades han aportat informació a l'Administració. En conseqüència, els representants del Departament reiteren que li han ofert tota la informació de la que disposen, que han respost a tots els dubtes plantejats per la persona reclamant i que li han ofert explicacions complementàries relacionades amb la matèria, però que queden al marge de la sol·licitud d'accés a la informació pública objecte d'aquesta mediació. Quant al punt quart de la sol·licitud ("a quina finalitat s'ha destinat els esmentats imports, que no han percebut les persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat modificada d'obrar afectades. I les justificacions corresponents a la finalitat destinada"), la persona reclamant considera insuficient la resposta de l'Administració que es limita a remetre's a la normativa vigent, i fins i tot posa en dubte que s'hagi complert l'esmentada normativa. Els representants de l'Administració expliquen detalladament la resposta oferta i l'aplicació de la normativa vigent, insistint que els canvis puntuals en les assignacions singulars no repercuteixen en estalvi de recursos per a l'Administració. La persona reclamant insisteix a obtenir la informació i sol·licita a la GAIP que també es pronunciï en relació amb aquest punt de la sol·licitud. Vist que les parts no assoleixen acord, es dona per finalitzat el procediment de mediació de conformitat amb la previsió de l'Apartat 16 del Manual de mediació, apartat *b)* i s'adverteix a les parts que es

finalitzarà la reclamació amb el pronunciament de la Comissió sobre el fons de les discrepàncies manifestades.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.*c* LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.*b*, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions poden tramitar-se mitjançant un procediment de mediació, durant el qual queda suspès el còmput del termini del què disposa la GAIP per a resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació que era objecte de reclamació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió haurà de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica, en la part que es mantingui.

La reclamació reuneix els requisits formals establerts pels articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i per conseqüent, és admissible a tràmit.

2. Pèrdua parcial d'objecte de la reclamació

D'acord amb els antecedents d'aquesta resolució, l'Administració ha notificat a la persona reclamant la resolució extemporània d'estimació parcial de la seva sol·licitud, en la mateixa data en què es formalitza aquesta reclamació.

La persona reclamant ha identificat com a insuficient, al seu entendre, la informació facilitada als punts 1 i 4 de la seva sol·licitud, la qual cosa suposa que en relació amb els punts 2 i 3 s'ha de considerar perdut l'objecte d'aquest procediment amb la informació aportada en la resolució d'estimació parcial de l'Administració, i és procedent continuar el procediment en relació amb els punts 1 i 4 de la sol·licitud d'informació.

3. Manca d'acord en el procediment de mediació

Dels antecedents es desprèn que la persona reclamant hauria optat pel procediment amb mediació, i que celebrada la sessió de mediació sota la tutela de la GAIP, les parts no haurien arribat a un acord sobre l'accés a la informació, ja que l'Administració considera satisfeta la

sol·licitud amb la informació aportada a la resolució i en la mateixa sessió de mediació, i la persona reclamant la considera insuficient i la posa en dubte.

D'acord amb el que disposa l'article 42.6 LTAIPBG i l'Apartat 15.*d* del Manual de Mediació de la GAIP, en no haver-se assolit acord en el procediment de mediació, és procedent continuar amb la tramitació de la reclamació fins a la resolució d'aquesta Comissió sobre el fons de la qüestió.

4. Sobre l'objecte de la reclamació

El punt 1 de la sol·licitud d'informació demanava la informació següent: "Nombre de persones de tot Catalunya, que actualment afecta l'Annex Instrucció 3/2017, per a la gestió i aplicació de les disposicions normatives derivades de la Llei 39/2006, de 14 desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, de data 9/abril de 2019. Per a l'abonament del complement de necessitat de tercera persona de la Prestació per fill a càrrec, pels diferents motius i/o situacions següents.

- De tots els recursos residencials a tot Catalunya, per a persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat d'obrar modificada.
- De tots els centres de dia de teràpia ocupacional de tot Catalunya, per a persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat d'obrar modificada".

La resolució de l'Administració aportava sobre això aquesta informació: "Persones amb la capacitat d'obrar modificada, amb discapacitat intel·lectual i perceptors del complement de necessitat de tercera persona de la prestació per fill a càrrec que estiguin en centres residencials: Un total de 49 persones (informació extreta a 10 de març de 2020).

- Persones amb la capacitat d'obrar modificada, amb discapacitat intel·lectual complement de necessitat de tercera persona de la prestació per fill a càrrec que estiguin en centres residencials que estiguin en centres de teràpia ocupacional: 25 persones (informació extreta a 10 de març de 2020).
- Persones amb el complement de necessitat de tercera persona de la prestació de fill a càrrec i que rebin la prestació econòmica per cures en l'entorn familiar derivada de la Llei 39/2006: 616 persones i d'aquestes, 80 són persones amb discapacitat intel·lectual i amb la capacitat d'obrar modificada (informació extreta a 10 de març de 2020)".

La persona reclamant considera insatisfactòria aquesta resposta perquè sospita que l'Administració disposa de més informació a la seva base de dades de la què li ha ofert, que és la informació extreta a 10 de març de 2020. Pretén acreditar-ho aportant alguna resolució en la qual constarien dades anteriors a aquesta data, però els representants de l'Administració li ofereixen explicacions convincents que l'esmentada informació anterior no prové de la

informació que consta a la base de dades de l'Administració, sinó de l'aportació d'informació que les persones interessades haurien realitzat en el marc d'un procediment concret. Aquesta explicació de l'administració resulta plausible i versemblant, i no queda desacreditada per la persona reclamant, de manera que no es pot estimar la insuficiència de la informació proporcionada que al·lega la part reclamant, fonamentada en la seva sospita de que la base de dades tindria una major amplitud temporal, cosa que no ha quedat acreditada de cap manera. En conseqüència, s'ha de desestimar la reclamació en relació amb aquest punt.

Quant al punt quart de la sol·licitud, demanava que se li informés de "a quina finalitat s'han destinat els esmentats imports, que no han percebut les persones amb discapacitat intel·lectual amb la capacitat modificada d'obrar afectades. I les justificacions corresponents a la finalitat destinada". L'Administració va informar en la resolució de la sol·licitud que el Departament venia aplicant la Llei 39/2006, de conformitat amb la qual la percepció d'una de les prestacions econòmiques que preveu deduirà de la seva quantia qualsevol altra prestació de naturalesa anàloga i finalitat establerta en els règims públics de protecció social, de manera que quan l'administració ha deduït els complements de tercera persona per aquesta causa, no s'ha generat benefici concret per a l'Administració, i que en tot cas, aquesta aplicació de la normativa legal hauria vingut a complementar econòmicament les persones depenents, la percepció del complement de l'assignació econòmica per fill a càrrec, als quals en tenien dret les persones causants.

A la sessió de mediació, l'Administració ha ampliat aquesta resposta amb explicacions detallades i insistint que els canvis puntuals en les assignacions singulars no repercuteixen en estalvi de recursos per a l'Administració, la qual cosa tampoc no va satisfer a la persona reclamant, que va demanar que la GAIP es pronunciés també sobre aquest punt. I aquest pronunciament de la GAIP s'ha de fer a favor de la suficiència i pertinència de les explicacions donades, la qual cosa comporta considerar adequadament satisfeta la sol·licitud amb la informació aportada per l'Administració i desestimar també la reclamació en relació amb aquest punt.

Conforme amb el què s'ha exposat, és procedent finalitzar el procediment per la pèrdua del seu objecte, amb la informació aportada per l'Administració en la seva resolució i en la sessió de mediació.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de juliol de 2020, resol per unanimitat declarar finalitzat el procediment de Reclamació 262/2020, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.